
Εμμανουήλ Κεφαϊδής,

Πτέρarquos εα,
Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΑ
Απρίλιος 1978

Ο Κων/νος Δαβάκης με εξέπληττε από την άμεση λήψη ορθών αποφάσεων. Γνώριζε τόσο καλά τη Νομοθεσία, που μέσα στα Ανώτατα Συμβούλια, εφήρμοζε πάντα το Νόημα και όχι το γράμμα του Νόμου, έτσι ώστε να δίνεται η σωστή πάντα λύση από περίπτωση εις περίπτωση.

Τον θαύμαζα, ενώ συγχρόνως φοβήθηκα τις σοβαρότατες συνέπειες για όλους και για την Ελλάδα, όταν το 1951, που ενώ ήτο Αντισμήναρχος Διοικητής της Αεροπορικής Βάσης Φαλήρου (ΑΒΦ) και της Ελληνικής Αεροπορικής Αστυνομίας (ΕΑΑ), δέχθηκε την επίσημη επίσκεψη του τότε Άγγλου Στρατηγού Αρχηγού της Βρετανικής Αποστολής στην Ελλάδα μετά του Επιτελείου του, ξαφνικά και ενώπιον των 3000 περίπου παρατεταγμένων Αξιωματικών, Υπαξιωματικών, Οπλιτών και Πολιτικού Προσωπικού των Μονάδων και των Υπηρεσιών της ΑΦΒ, ο Κων/νος Δαβάκης άρχισε να εξυβρίζει σκαιότατα τον Άγγλο Στρατηγό, δίδοντας συγχρόνως εντολή σε Αερονόμους και έσυραν στην κυριολεξία έξω από τη Βάση, τους Βρετανούς επισκέπτες. Και αυτό γιατί ο Βρετανός Αξιωματούχος κατά τη διάρκεια της Επιθεώρησης, αντικρύζοντας τους Έλληνες Αερονόμους, θυμήθηκε ότι όταν τον συναντούν στους δρόμους της Αθήνας, δεν του απονέμουν στρατιωτικό χαιρετισμό και εξέφρασε την παρατήρησή του προς τον Κ. Δαβάκη, προσβάλλοντάς τον με δυνατή φωνή, κουνώντας συγχρόνως τον δείκτη του υψωμένου δεξιού χεριού του.

Ενθυμούμαι επίσης το 1950 και ενώ ήτο Διοικητής του Αερολιμένα Ελληνικού και Αρχηγός ΥΠΑ, συνέλαβε και απέστειλε σιδηροδέσμιο στον Εισαγγελέα και στον Αρχηγό της Αστυνομίας Άγγελο Έβερτ τον τότε Δ/ντή του Τελωνείου Αερολιμένος Αθηνών (Ελληνικού), γιατί τον συνέλαβε να χρηματίζεται και να εκβιάζει Εβραίους που μεταφέροντο με Βρετανικά Αεροσκάφη ANSON, προς εποίκισμό του Ισραήλ και παρέμενον για λίγες ώρες transit στον Αερολιμένα. Ενθυμούμαι ακόμη το 1940 τον ηρωισμό του και την εθελοντική του προσφορά (μαζί με τον τότε Ανθυποσμηναγό Δημ. Θεοδοσιάδη) σε Αποστολές κατά μήκος του

Αλβανικού Μετώπου με πολύ κακές καιρικές συνθήκες. Ενθυμούμαι τους σκληρούς του αγώνες κατά τον ανταρτοπόλεμο, ως Υποδιοικητής της Αεροπορικής Βάσης Ελευσίνος και Διοικητής του ΕΚΑΠΙ, που με το πρώτο φως της ημέρας εκτελούσε αποστολές με C-47, προς τις περιοχές Γράμμου, Βίτσι κλπ. Επιστρέφοντας, εκπαίδευε με αεροσκάφη OXFORD, πληρώματα αεροσκαφών στο ΕΚΑΠΙ και στη συνέχεια σε συνεργασία με τον στρατιωτικό Διοικητή της περιοχής Συνταγματάρχη Στυλ. Ταβουλάρη, συμμετείχε στις εκκαθαρίσεις της Δυτικής Αττικής.

Ο Κώστας Δαβάκης, υπήρξε άριστος Αξιωματικός και πολύτιμος συνεργάτης μου. Του είχα απόλυτη εμπιστοσύνη, γι' αυτό και τον τοποθετούσα πάντοτε στις πιο εμπιστευτικές θέσεις. Ειργάζετο μετά μεγάλου ζήλου, ήτο σώφρων, αντικειμενικός με ασφαλή κρίση και προπάντων έντιμος και ακάματος. Υπήρξε από τους πιο μορφωμένους Αξιωματικούς-συνεργάτες μου. Είχε την ικανότητα να δίνει λύσεις και στα πιο δύσκολα και άλυτα προβλήματα. Ήταν ο μοναδικός που ερμήνευε τους Νόμους κατά το δοκούν και νόμιμα.

Διεχειρίσθαι και επί των ημερών μου αλλά και επί Αρχηγίας Κων/νου Μαργαρίτη, με ιδιαίτερη δεξιότητα πολλά και πολύπλοκα στρατιωτικο-πολιτικά ζητήματα της Χώρας, ιδιαίτερα εις τον Τομέα Ασφαλείας και Πληροφοριών, ωφελήσας πολλαπλά την Βασιλική Αεροπορία και την Ελλάδα γενικότερα. Επίσης η απaráμιλλη εντιμότης του φάνηκε εις την διαχείριση των μυστικών και εμφανών κονδυλίων. Ως γνήσιος Μανιάτης έμοιαζε με μένα, τον σκληροτράχηλο Σφακιανό, μέχρι σημείου πολλές πράξεις του να είναι ίδιες με τις δικές μου. Ο Μακεδονομάχος πατέρας του και η θητεία προγόνων του δίπλα στους Μαυρομιχαλαίους, όπως και η δική μου καταγωγή από τους Οπλαρχηγούς Σφακιανούς Κελαϊδήδες, δημιούργησε μια σιωπηλή μεταξύ μας αγάπη, εκτίμηση και παραδοχή.

Είχε το θάρρος και τη λεβεντιά τον Απρίλιο του 1941 και ενώ εβομβαρδίζετο από τους Γερμανούς η Αθήνα και τα αεροδρόμιά της, να ηγηθεί Αεροπορικού Σχηματισμού πέντε(5) Αεροσκαφών της Μοίρας του (ANSON), με επιβάτη δυστυχώς, τον Διοικητή της Μοίρας και με επιτυχία να οδηγήσει Αεροσκάφη, Πληρώματα και Επιβάτες στη Μέση Ανατολή για τη συνέχιση του Αγώνα.

Είχε το μεγαλείο της ψυχής να αντικρύσει τον Μακεδονομάχο πατέρα του, τη μητέρα του και τα αδέρφια του κατακρεουργημένου, στις 24/12/1944 στον Πειραιά από τους κομμουνιστοσυμμοριτές και να επι-

---

στρέψει μετά τον ενταφιασμό τους, στη Μέση Ανατολή, για να συνεχίσει τον Αγώνα εναντίον του Άξονα, για την ελευθερία της Πατρίδος μας.

Μετά τον επαναπατρισμό του, βοήθησε πολύ τις Εθνικές Οργανώσεις, εξυψώνοντας το ηθικό τους, τροφοδοτώντας τους Αρχηγούς τους, με πολεμικό υλικό παντός τύπου, περιορίσας την δράση των συμμοριτών στο ελάχιστο. Ιδιαίτερη συνεργασία είχε μετά του Γ. Γρίβα και κατά την περίοδο που ήταν Αρχηγός της Χ (1941-1944) αλλά και κατά την περίοδο που ήταν Αρχηγός της ΕΟΚΑ, όπου βοήθησε τα μέγιστα εις τον εξοπλισμό των ανδρών του.

Επίσης συνεργάσθηκε άψογα και με τον Διευθυντή Αστυνομίας Αθηνών Άγγελο Έβερτ και κατά την περίοδο 1942-1944 (όπου ο Έβερτ του έστειλε στη Μέση Ανατολή προς διάσωση επικηρυγμένους Έλληνες και Ελληνοεβραίους - το ίδιο συνεβαινε και με τον τότε Αντισυνταγματάρχη Γεώργιο Γρίβα) και κατά το Δημοψήφισμα του 1946 για την επαναφορά του Βασιλέως Γεωργίου και κατά την περίοδο 1949-1950, όπου ο Κ. Δαβάκης υπηρετούσε ως Διοικητής του Αερολιμένα Ελληνικού και Αρχηγός ΥΠΑ.

Αυτά τα λίγα κύριε Μπουλούκο έχω να σου πω, για τον επί σειρά ετών συνεργάτη μου Κώστα Δαβάκη, ο οποίος και σήμερα αναπτύσει έντονες κοινωνικές δραστηριότητες, με αποκορύφωμα την προσφορά του στον άνθρωπο.